

dane przez organy administracji przemysłu po porozumieniu z organami administracji handlu przydyków rad narodowych,

- 5) chałupnikom posiadającym książki zamówień, wydane przez organy administracji przydyków rad narodowych w zakresie robót i usług,
 - 6) zrzeszeniom gospodarczym rzemiosła przy cechach,
 - 7) centralom handlowym prywatnego przemysłu,
 - 8) plastynom w zakresie dostaw — zwanym dalej jednostkami gospodarki nie uspołecznionej.
3. Zrzeszeniom gospodarczym rzemiosła przy cechach, o których mowa w ust. 2 pkt 6, mogą być udzielane zamówienia na równi z jednostkami wymienionymi w ust. 1, o ile wartość zamówienia przy dostawach nie przekracza 10.000 zł, a przy robotach i usługach — 30.000 zł.
4. Rzemieślniczym spółdzielniom utworzonym dla celów zaopatrzenia i zbytu mogą być udzielane zamówienia na równi z jednostkami wymienionymi w ust. 1, o ile ich wartość przy dostawach, robotach i usługach nie przekracza 50.000 zł.
5. Udzielanie zamówień jednostkom gospodarki nie uspołecznionej nie wymienionym w ust. 2 oraz państwowym i spółdzielczym sklepom komisowym następuje z zachowaniem przepisów art. 2—5 ustawy.”;
- 2) § 8 otrzymuje brzmienie:
- „§ 8. 1. Udzielenie zamówienia na dostawy, roboty lub usługi jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 2, oraz na dostawy jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 3, o wartości przekraczającej 25.000 zł może nastąpić jedynie po zebraniu ofert. Również jedynie po zebraniu ofert mogą być udzielane zamówienia na roboty i usługi jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 3, oraz na dostawy, roboty i usługi jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 4, w razie gdy zamówie-

nie przekracza limity określone w powołanych przepisach.

2. Zbieranie ofert należy przeprowadzać na zasadach ustalonych w § 5 ust. 1 i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów.
 3. Oferty należy rozpatrywać komisyjnie. W skład komisji powinien wejść poza przedstawicielem dyrekcji przedsiębiorstwa i pracownikiem specjalistą danej branży również przedstawiciel związku zawodowego.
 4. Zbieranie ofert, o których mowa w ust. 1, nie jest konieczne, jeżeli zamówienie udzielone jest na targach lub wystawach organizowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.”;
- 3) po § 8 dodaje się § 8a w brzmieniu:
- „§ 8a. 1. Udzielenie zamówienia jednostkom, o których mowa w § 3 ust. 2, 3 i 4, na dostawy, roboty lub usługi o wartości przekraczającej 100.000 zł może nastąpić jedynie na podstawie przetargu, chyba że przeprowadzony przetarg nie dał wyników.
2. Postępowanie przetargowe należy przeprowadzać na zasadach ustalonych w §§ 10 i 12—23 rozporządzenia Rady Ministrów.
 3. Jednostka nadrzędna nad jednostką udzielającą zamówienia może zwolnić ją od przeprowadzenia przetargu w przypadku, gdy konieczne jest natychmiastowe zaspokojenie potrzeb rynku lub gdy z okoliczności faktycznych wynika, że wykonawcą tego zamówienia może być tylko określona jednostka gospodarki nie uspołecznionej.
 4. Przeprowadzenie przetargu nie jest konieczne, jeżeli zamówienie udzielane jest na targach i wystawach organizowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

235

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 września 1961 r.

w sprawie regulaminu zakładów lecznictwa zamkniętego dla nalogowych alkoholików.

Na podstawie art. 12 § 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakładami lecznictwa zamkniętego dla nalogowych alkoholików, zwanymi dalej „zakładami zamkniętymi”, są:

- 1) zakłady leczenia odwykowego oraz
- 2) oddziały lub pododdziały leczenia odwykowego w szpitalach dla nerwowo i psychicznie chorych lub w szpitalach ogólnych.

2. Głównym zadaniem zakładów określonych w ust. 1 pkt 1 jest przeprowadzanie długotrwałego leczenia nalogo-

wych alkoholików, a głównym zadaniem zakładów określonych w ust. 1 pkt 2 — przeprowadzanie obserwacji i krótkotrwałego leczenia.

3. Użyte w rozporządzeniu określenie „kierownik zakładu zamkniętego” oznacza:

- 1) dyrektora w odniesieniu do zakładu określonego w ust. 1 pkt 1,
- 2) dyrektora szpitala, w którego skład wchodzi oddział lub pododdział określony w ust. 1 pkt 2, bądź ordynatora upoważnionego przez tego dyrektora.

4. Użyte w rozporządzeniu określenie „pacjent” oznacza nalogowego alkoholika, co do którego orzeczono zastosowanie przymusowego leczenia w zakładzie zamkniętym.

§ 2. 1. Pacjenci mają obowiązek poddawania się badaniom stanu zdrowia oraz leczeniu odwykowemu, którego metody i środki określa kierownik zakładu zamkniętego.

2. W wypadku poważnego niebezpieczeństwa dla życia pacjenta albo w wypadku choroby, której przebieg uniemożliwia prowadzenie leczenia odwykowego, kierownik zakładu zamkniętego, jeżeli wymagają tego wskazania lekarskie, może zdecydować o dokonaniu koniecznych zabiegów leczniczych, nawet mimo oporu pacjenta.

§ 3. 1. Jeżeli zakład zamknięty, w którym pacjent przebywa, nie może mu zapewnić potrzebnego leczenia, kierownik tego zakładu decyduje o przeniesieniu go do odpowiedniego zakładu opieki zdrowotnej zamkniętej.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba podjęcia innego leczenia niż odwykowe, okres przebywania pacjenta w odpowiednim zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej może trwać tylko tak długo, jak tego wymagają wskazania lekarskie, po czym pacjent powraca do zakładu zamkniętego.

3. W okresie przebywania pacjenta w zakładzie określonym w ust. 2 kierownikowi tego zakładu przysługują odpowiednio uprawnienia kierownika zakładu zamkniętego.

§ 4. Pacjenci są obowiązani wykonywać czynności związane z utrzymaniem porządku i czystości w pomieszczeniach, w których przebywają.

§ 5. 1. Pacjenci są obowiązani wykonywać zajęcia z zakresu terapii pracą w warsztacie, gospodarstwie rolnym bądź innym gospodarstwie pomocniczym zorganizowanym przy zakładzie zamkniętym.

2. Lekarze ustalają w stosunku do pozostających pod ich opieką pacjentów rodzaj zajęć z zakresu terapii pracą.

3. Przy prowadzeniu zajęć z zakresu terapii pracą normy czasu tych zajęć nie mogą przekraczać norm ustalonych w przepisach o czasie pracy w przemyśle i handlu; przepisy o bezpieczeństwie i higienie pracy stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W razie wykonywania przez pacjentów zajęć w zakresie terapii pracą zakład zamknięty przeznacza sumy odpowiadające wynagrodzeniu, jakie przypadłoby w razie wykonywania tego rodzaju usług przez pracowników:

- 1) w 60% — na nagrody dla pacjentów spełniających te usługi,
- 2) w 25% — na dodatkowe wyżywienie dla tych pacjentów oraz
- 3) w 15% — na akcję kulturalno-oświatową.

2. System finansowania wydatków, o których mowa w ust. 1, regulują przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

§ 7. 1. O przyznaniu nagród (§ 6 ust. 1 pkt 1) decyduje kierownik zakładu zamkniętego, biorąc pod uwagę ilość i jakość usług spełnianych przez poszczególnych pacjentów oraz ich zachowanie się w czasie pobytu w zakładzie zamkniętym.

2. Wysokość nagród nie może przekroczyć stawek wynagrodzenia wypłacanych za ten sam rodzaj i rozmiar czynności przez uspołecznione zakłady pracy.

3. Jeżeli pacjenta obciąża obowiązek alimentacyjny, zakład zamknięty wypłaca połowę przyznanej pacjentowi na-

grody do rąk jego małżonka lub osoby sprawującej opiekę nad dziećmi albo osobie mającej stwierdzone wyrokiem sądowym prawo do alimentów.

§ 8. Zabronione jest posiadanie przez pacjentów w zakładzie zamkniętym:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) pieniędzy, z wyjątkiem przypadków, gdy kierownik zakładu zamkniętego zezwoli pacjentowi na posiadanie przy sobie określonej kwoty pieniężnej na zakup przedmiotów codziennego użytku,
- 3) przedmiotów, których posiadanie przez pacjenta mogłoby oddziaływać ujemnie na przebieg leczenia; wykaz tych przedmiotów ustala kierownik zakładu zamkniętego w stosunku do poszczególnych kategorii pacjentów.

§ 9. 1. Pieniądze, z którymi pacjent przybywa do zakładu zamkniętego, a także wszelkie należności, wpływające na jego rzecz w okresie leczenia, wpłaca się do depozytu pacjenta w danym zakładzie.

2. Zakład zamknięty stosownie do pisemnego życzenia pacjenta dokonuje wypłat z jego depozytu.

3. Kierownik zakładu zamkniętego może ograniczyć wypłaty z depozytu pacjenta do kwot przeznaczonych na zakup przedmiotów codziennego użytku.

4. Jeżeli pacjent jest zdolny do wykonywania zajęć z zakresu terapii pracą, kierownik zakładu zamkniętego może ograniczyć wypłaty z depozytu na zakup przedmiotów codziennego użytku do wysokości otrzymywanych przez pacjenta nagród.

§ 10. Pacjent nie może opuszczać terenu zakładu zamkniętego bez zezwolenia kierownika tego zakładu.

§ 11. Nie wolno odwiedzać pacjentów częściej niż raz na tydzień; dni i godziny odwiedzin ustala kierownik zakładu zamkniętego.

§ 12. 1. Pacjenci mają prawo opuszczenia zakładu zamkniętego na okres do 7 dni dwukrotnie w ciągu roku, w terminach ustalonych przez kierownika zakładu, w celu odwiedzenia swych bliskich lub załatwienia spraw osobistych.

2. Zezwolenie na opuszczenie zakładu zamkniętego nie może być udzielone wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od przybycia pacjenta do zakładu.

3. W okresach, o których mowa w ust. 1, pacjenci obowiązani są przestrzegać leczenia zastosowanego przez lekarza, a w szczególności nie wolno im spożywać jakichkolwiek napojów alkoholowych.

4. Pacjent, który nie powróci do zakładu zamkniętego po upływie okresu przewidzianego w ust. 1, podlega przymusowemu doprowadzeniu do tego zakładu.

§ 13. Kierownik zakładu zamkniętego może przyznać pacjentowi wyróżniającemu się wzorowym zachowaniem prawo:

- 1) częstszego przyjmowania odwiedzin niż określono w § 11,
- 2) wychodzenia poza teren zakładu,
- 3) dodatkowego opuszczenia zakładu (§ 12 ust. 1), jednak nie częściej niż raz na dwa miesiące.

§ 14. 1. Kierownik zakładu zamkniętego może warunkowo wypisać z zakładu pacjenta, co do którego na podsta-

wie wyników zastosowanego leczenia zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż nie powróci do nałogu.

2. Warunkowe wypisanie z zakładu zamkniętego nie może nastąpić wcześniej niż po upływie trzech miesięcy pobytu pacjenta w tym zakładzie. O warunkowym wypisaniu zawiadamia się komisję społeczno-lekarską do spraw przymusowego leczenia alkoholików i zakład lecznictwa otwartego dla nałogowych alkoholików, właściwe ze względu na miejsce zamieszkania warunkowo wypisanego pacjenta. Okres warunkowego wypisania nie może przekraczać dwóch lat od rozpoczęcia leczenia przymusowego w zakładzie zamkniętym.

3. W ciągu okresu warunkowego wypisania pacjent jest obowiązany nie spożywać napojów alkoholowych i stosować się do zaleceń właściwego ze względu na jego zamieszkanie zakładu lecznictwa otwartego dla nałogowych alkoholików. W razie niestosowania się do tych zaleceń pacjent podlega przymusowemu doprowadzeniu do zakładu, z którego został warunkowo wypisany.

§ 15. 1. Kierownik zakładu zamkniętego może stosować następujące rygory względem pacjentów, którzy naruszają postanowienia regulaminu zakładu lub swym postępowaniem utrudniają pracę zakładu:

- 1) nagana na osobności,
- 2) nagana w obecności innych osób,
- 3) pozbawienie nagrody lub obniżenie jej wysokości,
- 4) pozbawienie prawa okresowego opuszczenia zakładu (§ 12).

2. Rygory stosuje się w zależności od stopnia winy, rodzaju i okoliczności czynu oraz indywidualnych cech pacjenta, biorąc jednocześnie pod uwagę względy wychowawcze.

3. Przed zastosowaniem rygorów wysłuchuje się wyjaśnień pacjenta oraz w razie potrzeby wyjaśnień innych osób.

4. Jeżeli czyn popełniony przez pacjenta ma znamiona przestępstwa, sprawca niezależnie od zastosowania rygorów określonych w ust. 1 podlega również odpowiedzialności karnej według zasad ogólnych.

§ 16. 1. W razie potrzeby przeprowadza się kontrolę osobistą pacjenta oraz kontrolę pomieszczeń, w których pacjent stale lub czasowo przebywa.

2. Kontrola może być dokonywana o każdej porze.

3. Kontroli podlegają również przedmioty nadsyłane bądź dostarczane pacjentowi.

§ 17. Znalezione w czasie kontroli napoje alkoholowe ulegają zniszczeniu, inne zaś przedmioty, których posiada-

nie przez pacjentów jest zakazane, przekazuje się do depozytu pacjenta lub osobom spoza zakładu zamkniętego, wskazanym przez pacjenta.

§ 18. 1. Jeżeli pacjent czynnie przeciwstawia się zabiegom lub zleceniom lekarskim albo swoim postępowaniem zagraża bezpieczeństwu własnemu lub swego otoczenia, można względem pacjenta, gdy to jest konieczne, zastosować środki ograniczające swobodę ruchów przez przytrzymanie pacjenta albo założenie mu kaftana bezpieczeństwa lub pasa obezwładniającego.

2. Decyzje o zastosowaniu środków określonych w ust. 1 wydaje kierownik zakładu zamkniętego lub lekarz dyżurny, a w przypadkach wymagających natychmiastowego działania — fachowy pracownik służby zdrowia upoważniony przez kierownika zakładu.

3. Po każdym wypadku zastosowania środka określonego w ust. 1 pacjent powinien być niezwłocznie zbadany przez lekarza zakładu zamkniętego.

§ 19. 1. W zakładach leczenia odwykowego (§ 1 ust. 1 pkt 1) powołuje się radę pacjentów, do której zadań należy reprezentowanie interesów pacjentów wobec dyrektora zakładu oraz współdziałanie z zakładem w zakresie stworzenia warunków sprzyjających leczeniu.

2. Dyrektor zakładu leczenia odwykowego ustala szczegółowy zakres działania rady pacjentów.

§ 20. 1. W miarę wolnych miejsc do zakładów zamkniętych mogą być przyjmowane osoby poddające się leczeniu dobrowolnie.

2. Do osób określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy paragrafów poprzedzających, z tym że:

- 1) o uznaniu leczenia za zakończone decyduje kierownik zakładu,
- 2) środki określone w § 18 ust. 1 stosuje się jedynie w wypadkach zachowania się osoby dobrowolnie leczonej w sposób zagrażający bezpieczeństwu własnemu lub swego otoczenia,
- 3) osoba poddająca się dobrowolnie leczeniu może być wypisana z zakładu na własną prośbę albo w przypadkach, gdy narusza postanowienia regulaminu zakładu lub utrudnia pracę zakładu.

§ 21. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy dotyczące zakładów leczniczych.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. B. Bednarski

DO ABONENTÓW

I. Powołując się na pismo okólne nr 17 Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego (Monitor Polski Nr A-82, poz. 956) Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów podaje do wiadomości, że w 1962 r. władzom i urzędom objętym budżetami centralnym i terenowymi nadal przysługiwać będzie bezpłatna prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego na podstawie rozdzielników ministerstw i urzędów centralnych, zatwierdzonych przez Urząd Rady Ministrów.

Wnioski o bezpłatną prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego zawierające proponowane rozdzielniki na 1962 r. dla potrzeb własnych i podległych jednostek objętych budżetami centralnym i terenowymi (z wyłączeniem jednostek wchodzących w skład prezydów rad narodowych) powinny być zgłaszane zbiorczo przez ministerstwa i urzędy centralne, a nie przez każdą poszczególną jednostkę. Ilość zgłaszanych egzemplarzy należy poddać dokładnej analizie i dążyć do utrzymania zapotrzebowań w ramach jak najdalej idących oszczędności.

Omawiane wnioski o bezpłatną prenumeratę na 1962 r. należy nadesłać do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w terminie **do dnia 31 października br.**

O ewentualnych zmianach w rozdzielnikach w okresie do 1 stycznia 1962 r. bądź w okresie późniejszym należy bezzwłocznie zawiadomić Administrację Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

II. Prezydya wojewódzkich rad narodowych powinny poddać szczegółowej analizie rozdzielniki bezpłatnej prenumeraty dla podległych prezydów rad narodowych wszystkich stopni i ich organów. Zrewidowane rozdzielniki bądź też wnioski o pozostawienie w mocy na 1962 r. rozdzielników obowiązujących w roku bieżącym powinny być nadesłane przez prezydya wojewódzkich rad narodowych do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w terminie **do dnia 31 października br.**

III. Przedsiębiorstwa i jednostki pozostające na rozrachunku gospodarczym oraz inni abonenci otrzymywać będą w 1962 r. Dziennik Ustaw i Monitor Polski po opłaceniu prenumeraty według następującego cennika:

	Dziennik Ustaw bez załączników	Załącznik do Dziennika Ustaw	Monitor Polski
prenumerata roczna	zł 75.—	zł 45.—	zł 75.—
prenumerata półroczna	zł 45.—	zł 27.—	zł 45.—

W formie załączników do Dziennika Ustaw, opatrzonej odrębną numeracją stron, publikowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych. Dla uniknięcia kosztów i zbędnego zużycia papieru zgłoszenia na prenumeratę załącznika przyjmowane są tylko od jednostek, którym załącznik jest niezbędny do pracy.

Opłata prenumeraty za okres roczny i za I półrocze 1962 r. powinna nastąpić w czasie możliwie najkrótszym, **nie później jednak niż 30 listopada br.**

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie. Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Wpłat za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego należy dokonywać **na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4, § 5, poz. A (przelewem bankowym lub przekazem pocztowym)**. Na odcinku wpłaty należy podać dokładny adres wysyłkowy (nazwę i numer urzędu pocztowego, powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej), ilość egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego oraz okres prenumeraty.

**Administracja Wydawnictw
Urzędu Rady Ministrów**

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.